

SLOVENSKÁ
FILHARMÓNIA

PIESŇOVÉ
VEČERY

— P —

26. 05. 2026 | utorok | P2
Malá sála SF | 19.00

77. KONCERTNÁ SEZÓNA

JIŘÍ RAJNIŠ *barytón*
RÓBERT PECHANEC *klavír*

Erich Wolfgang Korngold (1897 – 1957)

12 piesní So Gott und Papa will, op. 5 (výber)

Aussicht

Das Mädchen

Die Geniale, op. posth

My mistress Eyes, op. 38/5

Gustav Mahler (1860 – 1911)

Päť piesní podľa básní Friedricha Rückerta (výber)

Ich bin der Welt abhanden gekommen

Blicke mir nicht in die Lieder!

Chlapcov zázračný roh (výber)

Wo die schönen Trompeten blasen

Es sangen drei Engel einen süßen Gesang

Lied des Verfolgten im Turm

Lob des hohen Verstandes

Jevgenij Iršai (1951)

Die Niemandslieder

Corona

Tenebrae

Ich hörte sagen

Zu versicht

In die Ferne

Ak by sa skladateľ **Erich Wolfgang Korngold** narodil aspoň o tridsať rokov skôr, jeho hudba by presne zodpovedala duchu doby. Bezpochyby by sa zaradil ku skladateľským osobnostiam neskorého romantizmu ako Richard Strauss a Gustav Mahler. Svojimi kompozičnými schopnosťami a hudobnou predstavivosťou za nimi nijako nezaostával. V kontexte doby, v ktorej Korngold tvoril, však jeho diela predstavujú určitý hudobno-historický anachronizmus. Skladateľove kompozičné pokusy o opätovný rozkvet neskororomantického štýlu sa udiali v čase, keď sa z hudby pomaly vytrácal. Napriek tomu sa Korngold zaradil ku skladateľom, ktorí už v skorom veku dosiahli kompozičnú dokonalosť. Už jeho mladícke diela vykazovali bezprostrednú istotu a technickú suverenitu. Väčšina jeho raných diel však nebola publikovaná, pričom boli objavené v rodinnom archíve Korngoldovcov až neskôr. Piesňová tvorba Korngolda nadväzuje na tradičný romantický ideál stelesnený piesňovým odkazom Schuberta, Schumann a Brahmsa. Vo výbere svojich kompozičných prostriedkov – najmä v práci s harmóniou, sa však Korngold približuje svojim súčasníkom, G. Mahlerovi, R. Straussovi a H. Wolfovi. Korngold prináša vo svojich piesňach intímnu, intenzívnu formu s relatívne jednoduchými, lyrickými melódiami. Umeleckosť jeho piesní spočíva skôr v jemných detailoch ako vo veľkolepých gestách. V rokoch 1910 – 1911 plánoval mladý skladateľ skomponovať rozsiahly piesňový cyklus na texty Josepha von Eichendorffa, ktorý bol jedným z jeho obľúbených básnikov. Z pôvodne šesnástich piesní z tohto obdobia vybral Korngold pre cyklus dvanásť piesní. Rozhodnutie o publikovaní diel bolo v rukách jeho otca, hudobného kritika Juliusa Korngolda. Mladý skladateľ pomenoval cyklus ***So Gott und Papa will*, op. 5** a zviazaný rukopis venoval svojmu otcovi ako vianočný darček. Ten však bol proti vydaniu piesní. Kritickému oku Juliusa Korngolda sa na týchto piesňach nezdalo nič hodnotné. Predstava piesňového cyklu vytvoreného na texty Eichendorffa nepôsobila dostatočne prestížne a ich výber sa javil zastaralý. Až o päť rokov neskôr boli tri z piesní (č. 1, 5 a 8) vydané spolu s tromi novšími piesňami v cykle *6 Einfache Lieder*, op. 9. Po hudobnej stránke sa cyklus *So Gott und Papa will* vyznačuje nesmiernou hudobnou citovosťou, kompozičnou invenciou a zmyslom pre proporčnosť. V piesňach je navyše možné postrehnúť určitú štýlovú jednotu. Zatiaľ čo niektoré piesne sú spracované jednoducho a tradične, ako napr. č. 6 *Aussicht*, č. 9 *Der Friedensbote* alebo č. 7 *Die Sperlinge*, v iných sa autor odvážil uchýliť k zaujímavým experimentom. Spomeňme napr. využitie paralelných kvínt v klavírnom sprievode piesne č. 2 *Winternacht* blížiacich sa až k impresionistickému štýlu, evokujúc pustú, zamrznutú krajinu. Alebo pieseň č. 4 *Abendlandschaft*, ktorá spočiatku upúta disonantnou harmóniou, postupne sa ušľachťujúcou v jasnom tonálnom centre.

Pieseň **Die Geniale** skomponoval Korngold takisto na text Josepha von Eichendorffa. Titul je často spájaný s jeho ranou tvorbou, aj v súvislosti s vyššie zmieňovaným cyklom *So Gott und Papa will*. V súvislosti s piesňou však pomerne často nachádzame označenie op. posth. (opus posthumous), t. j. vydané posmrtné. *Die Geniale* tak pravdepodobne za života Korngolda nebola vôbec publikovaná. Samotnú pieseň môžeme po hudobnej stránke charakterizovať ako intímne dielo menšieho rozsahu, v ktorom sa odráža skladateľov vycibrený zmysel pre melódiu a bohatú harmóniu. Text piesne je hravý, mierne ironický a plný mladického nadšenia. Mladý muž sa humorom a istou dávkou drzosti obracia na mladé, nevinné dievča. Hovorí, že ak dokáže vychádzať so Shakespeareom, určite zvládne aj jeho samotného a všetkých ostatných. Pieseň je oslavou mladosti a bezprostrednosti.

Pieseň **My Mistress Eyes** pochádza z cyklu **Fünf Lieder, op. 38** vydaného v roku 1948. Cyklus vznikol v období, v ktorom Korngold za sebou zanechal éru filmovej hudby. Piesne tohto cyklu sa vyznačujú vyzretým kompozičným štýlom, pričom skladateľ výrazne obmedzil poznámkový aparát. Interpret tak dostáva do rúk väčšiu mieru slobody. Samotná pieseň *My Mistress Eyes* je jedinou piesňou, ktorú pre tento cyklus skomponoval autor nanovo. Motívy zvyšných piesní boli vo väčšej či menšej miere využité v rôznych Korngoldových filmových kompozíciách. Pieseň *My Mistress...* skomponoval skladateľ na Shakespeareov sonet a venoval ju svojmu synovi Ernstovi ako svadobný dar. Ten bol podobne ako jeho otec veľkým obdivovateľom Shakespeara. Pieseň, ktorou cyklus vrcholí, zaujme svojou melodicnosťou a satirickým charakterom. Shakespeareov sonet o láske a ženách je plný nelichotivých prirovnaní. Záver piesne však prináša mravné ponaučenie, zdôrazňujúc význam vnútornej krásy nad zovňajškom.

Gustav Mahler, geniálny syntetik, ktorý do veľkej miery zotrel rozdiely medzi inštrumentálnou a vokálnou hudbou. Až v štyroch zo svojich deviatich symfónií využil vokálnu sólovú alebo zborovú zložku. Popredné miesto v jeho tvorbe patrí takisto vokálnym cyklom s orchestrom. Práve piesňová tvorba Mahlera často prechádzala do symfonického myslenia. V raných dielach, pred rokom 1900, bol skladateľovým hlavným básnickým zdrojom rozsiahly súbor ľudovej poézie *Des Knaben Wunderhorn/ Chlapcov zázračný roh*, ktorý zostavili nemeckí básnici Achim von Arnim a Clemens von Brentano. Od roku 1901 však čerpal inšpiráciu predovšetkým z tvorby iného nemeckého romantika, básnika Friedricha Rückerta. V priebehu nasledujúcich troch rokov skomponoval Mahler desať piesní na Rückertove verše.

V roku 1905 Mahler píše Antonovi Webernovi: „*Po Des Knaben Wunderhorn som nemohol komponovať nič iné ako Rückerta* –

to je priamy zdroj lyrickej poézie, všetko ostatné je len odvodená lyrika.“ K najznámejším orchestrálnym piesňovým cyklom na Rückertove texty sa zaradili skladateľove *Piesne o mŕtvych deťoch*. Počas práce na tomto monumentálnom diele komponoval Mahler aj niekoľko samostatných zhudobnení Rückertových básní. Výsledkom tejto práce sú piesne, ktorým síce chýba určitá jednotiacia myšlienka, ale zároveň ich spája skutočnosť, že vychádzajú z autorových osobných skúseností a introspektívnych úvah. Práve tie možno považovať za jeden zo základných princípov skladateľovho kompozičného odkazu. Viacero takýchto piesní sa súhrnne označuje názvom **Päť piesní podľa básní Friedricha Rückerta**. Hoci často stoja v tieni cyklu *Piesne o mŕtvych deťoch*, zďaleka sa nejedná o okrajové dielo. Bezpochyby patria k najkrajšej, najelegantnejšej a najintímnejšej lyrickej vokálnej hudbe, akú Mahler vytvoril. Obe piesne majú črty piesní ľudových. V piesni *Blicke mir nicht in die Lieder!* sa úvodný verš vracia ako refrén či motto. Plynulý sprievod a bezprostredná, prostá vokálna línia vytvárajú bezstarostnú náladu a hravý orchestrálny ako aj klavírny záver odráža predstieranú nevinnosť dievčiny. O poslednej piesni cyklu *Ich bin der Welt abhanden gekommen* sa Mahler neskôr vyjadril: „Je to cit, ktorý vystupuje k perám, ale neprekročí ich! ... Je to moje vlastné ja!“ V tejto piesni nachádzame najjasnejší prejav Mahlerovej autobiografickej tendencie v Rückertových piesňach. Celá pieseň sa nesie v priam meditatívnej atmosfére. Introspektívny charakter piesne býva prirovnávaný k *Adagiettu* z *Piatej symfónie*, ktoré Mahler komponoval v tom istom období.

Niekoľko desiatok rokov dozadu od Mahlerovho zhudobnenia zbierky **Des Knaben Wunderhorn/ Chlapcov záračný roh** sa o nej s jemným humorom vyjadril sám J. W. von Goethe. Poznamenal, že každá domácnosť v krajine by mala mať na poličke jeden výtlačok tejto zbierky spolu s kuchárskymi knihami a Bibliou – či ešte lepšie na klavíri, aby sa jej obsah dal spievať na primerane jednoduché melódie s jednoduchým klavírnym sprievodom.

Nemecká pieseň (*Lied*) bola už od svojich začiatkov úzko spätá s poéziou ľudového pôvodu resp. s poéziou vychádzajúcou z ľudových piesní. Z toho dôvodu nie je prekvapením, že texty zo zbierky *Chlapcov záračný roh* nachádzame aj v piesňach skladateľov ako R. Schumann, F. M. Bartholdy, J. Brahms či R. Strauss. Vo všeobecnosti sa však takéto básne vyberali skôr na odľahčenie, ako určité vyváženie vážnejších diel. Až Gustav Mahler skutočne absorboval naznačenú hudobnosť týchto básní do vlastného hudobného jazyka, najprv v piesňach a následne aj v rozsiahlych symfonických častiach, ktoré z nich odvodil. Básne predstavovali na tento účel ideálny surový materiál, spájajúci pozemské s fantastickým a individuálne s univerzálnym. Na básne tejto zbierky Mahler skomponoval približ-

ne dve desiatky piesní s orchestrálnym sprievodom. Dvanásť z nich, ktoré zložil v rokoch 1892 – 1901, bolo vydaných pod názvom *Humoresken*. Vo všetkých prípadoch, s výnimkou dvoch piesní – *Revelge* a *Der Tamboursg'ssell*, predchádzali orchestrálnym verziám klavírne verzie, ktoré však boli zjavne koncipované v intenciách orchestrálnych. Nejedná sa však o klavírne výťahy, ale o samostatné verzie s vlastnou umeleckou hodnotou. Vstúpiť do sveta piesní skladateľovho *Chlapcovho zázračného rohu* je ako otvoriť obrázkovú knihu. Každá stránka nám prináša inú postavu, inú rozprávku, inú epizódu – šťastnú alebo tragickú z príbehu ľudskej existencie. Jednotlivé postavy, podobne ako v ľudových piesňach, pochádzajú z pomerne obmedzeného spoločenského okruhu. V zbierke nachádzame piesne vojenské, tulácke, detské, ako aj piesne o láske. Mahler využíva v značnej miere vojenské pochody a ländler – s istou dávkou zveličenia by sme mohli povedať, že každá postava vystupuje buď v uniforme alebo tradičnom dirndli. Azda aj vďaka tomuto pomerne uzavretému rámcu je hudobný jazyk cyklu natoľko jednotný, že Mahler v tejto zbierke dosahuje mimoriadne intenzívne stvárnenie ľudského života, zobrazeného s empatiou, humorom a súcitom. Piesne *Chlapcovho zázračného rohu* bývajú na koncertoch často interpretované dvoma spevákmi, mužom a ženou, pričom zbierka obsahuje viacero dialógov. Najznámejší z nich, pieseň *Wo die schönen Trompeten blasen*, možno označiť za emocionálny vrchol celého cyklu. Úvodné vojenské fanfáry a údery bubnov navodzujú scénu, v ktorej dievča navštívi jej milý – či skôr jeho duch, v predvečer bitky. Nie je úplne jasné, či je už mŕtvy alebo má predtuchu blížiacej sa smrti. Pieseň má nezameniteľný charakter, spájajúci nežnú atmosféru stretnutia milencov s blížiacim sa nešťastím. Kontrastnú náladu hudobne vykresľuje striedanie prísneho, dvojdobého rytmu symbolizujúceho vojenskú povinnosť a snového trojdobého rytmu sprevádzajúceho chvíle zaľúbeného páru. Podobný konflikt medzi osobnými citmi a povinnosťou je nosnou témou aj iných piesní v zbierke, opätovne hudobne vyjadrených striedaním dvojdobého a trojdobého rytmu. V piesni *Lied des Verfolgten im Turm*, na pozadí motívu „*Die Gedanken sind frei*“/ „*Myšlienky sú slobodné*“, politický väzeň neochvejne zachováva svoju odvahu napriek prosbám svojej milovanej. Spočiatku počujeme úplný kontrast medzi hudbou väzňa a hudbou jeho milej. To v určitej miere naznačuje, že dievčina nemá pochopenie pre vysoké ideály, pre ktoré skončil jej milý vo väzení. S jej narastajúcim zúfalstvom a jeho neústupčivosťou, začínajú prvky nárekov prenikať aj do hudby väzňa. Napriek tomu sa pieseň končí rozhodným zopakovaním ústredného motívu „*Die Gedanken sind frei*“. Pieseň *Es sungen drei Engel einen süßen Gesang* bola pôvodne súčasťou cyklu, ale v roku 1901 ju Mahler nahradil piesňou *Der Tamboursg's sell*. Pieseň sa stala piatou časťou skladateľovej *Tretej symfónie*.

Text piesne sa zaoberá vykúpením z hriechov a hľadaním útechy vo viere. Pre túto pieseň je typický efekt napodobňovania zvonov, navodzujúci priam nevinnú, detskú atmosféru. Motív zvonov „bim bam“ je v symfónii spievaný detským zborom. Klavírna verzia piesne prináša komornejší charakter, zdôrazňujúc obsahovú hĺbku textu, pričom spomínané zvukové efekty sú len naznačené v klavírnom sprievode.

Tvorba pre sólový hlas zastáva významné miesto v kompozičnom odkaze osobnosti, akou je **Jevgenij Iršai**, skladateľ ruského pôvodu dlhodobo žijúci na Slovensku. Je jedným z tých skladateľov, ktorí majú cit pre stvárnenie básnického slova, pričom jeho kompozície pôsobia na poslucháča silou hudobného výrazu. Kompozičný jazyk skladateľa je citlivo vystavaný na kombinácii európskej a ruskej hudobnej tradície. Hudobný materiál premieňa originálnym spôsobom. Iršaiove prvé piesňové pokusy datujeme ešte do obdobia skladateľovho života v Rusku. V roku 1972 skomponoval cyklus *Štyri piesne* pre mezzosoprán a klavír na básne Alexandra Bloka. Postupne komponuje ďalšie, buď samostatné piesne alebo piesňové cykly, z ktorých spomeňme napr. dva cykly pre basbarytón a klavír *Silentium* (1983) a *Priateľovi* (1984), či cyklus *Rozprávaj* pre soprán a violončelo (1988). Posledným dielom pre sólový hlas, ktorý Iršai napísal v Rusku, bol cyklus na texty ruských básnikov *Nastane deň* (1989) pre mezzosoprán a klavír.

Po príchode na Slovensko komponuje cyklus *Menuet na ostrove* (1994) a následne cyklus siedmych romancí pre soprán a klavír *Die Tage wollen länger werden* (1995). Tento cyklus vytvoril skladateľ na poéziu rakúskej spisovateľky Ingeborg Bachmann. V roku 1998 pokračuje Iršai dnes uvádzaným cyklom ***Die Niemandslieder*** pre basbarytón a klavír na texty Paula Celana, jedného z najväčších povojnových básnikov. Sám autor sa vyjadril, že Celanova poézia je úzko spätá s poéziou I. Bachmann a to najmä „vzájomnou filozofickou hĺbkou, emocionálnym napätím“. Aj to mohol byť jeden z dôvodov, prečo bol cyklus *Die Niemandslieder* skomponovaný v nadväznosti na cyklus *Die Tage wollen...* Dielo *Die Niemandslieder* pozostáva z piatich piesní – *Corona*, *Tenebrae*, *Ich hörte sagen*, *Zuversicht* a *In die Ferne*. Pri príležitosti prvého uvedenia cyklu v roku 1998, v rámci festivalu Nová slovenská hudba, autor uviedol: *Nie je to náhoda, že každý veľký umelec premýšľal o plynutí času, o neopakovateľnosti každého okamihu a možno najdôležitejšia a najvzácnejšia vec pre každého je, nájsť cestu k sebe v tom každodennom zhone, v tom neútočnom plynutí tak krehkého času, ako povedal Celan: „Dýchaj a buď sám sebou.“*

Andrej Prachár

Erich Wolfgang Korngold

So Gott und Papa will

(Joseph von Eichendorff)

Aussicht

Komm zum Garten denn, Du Holde!
In den warmen, schönen Tagen
Sollst Du Blumenkränze tragen,
Und vom kühl krystall'nen Golde
Mit den frischen, roten Lippen,
Eh' ich trinke, lächelnd nippen.

Ohne Maß dann, ohne Richter,
Küssend, trinkend singt der Dichter
Lieder, die von selbst entschweben:
Wunderschön ist doch das Leben!

Das Mädchen

Stand ein Mädchen an dem Fenster
Da es draußen Morgen war
Kämmte sich die langen Haare
Wusch sich ihre Äuglein klar

Sangen Vöglein aller Arten
Sonnenschein spielt' vor dem Haus
Draußen überm schönen Garten
Flogen Wolken weit hinaus

Und sie dehnt' sich in den Morgen
Als ob sie noch schläfrig sei
Ach, sie war so voller Sorgen
Flocht ihr Haar und sang dabei:

„Wie ein Vöglein hell und reine
Ziehet draußen muntre Lieb
Lockt hinaus zum Sonnenscheine
Ach, wer da zu Hause blieb!“

Die Geniale

Lustig auf den Kopf, mein Liebchen,
stell dich, in die Luft die Bein'!
Heisa! Ich will sein dein Bübchen,
heute nacht soll Hochzeit sein!

Wenn du Shakespeare kannst vertragen,
O du liebe Unschuld du!
Wirst du mich wohl auch ertragen
und noch jedermann dazu.

Erich Wolfgang Korngold

Ak Boh a otec dovolia

(voľný preklad)

Výhliadka

Príd' teda do záhrady, spanilá!
Počas týchto teplých dní
z kvetov ťa vence ozdobia,
a ak by si sa z chladného krištálu napila
sviežimi, červenými tvojimi perami,
upijem si s tebou i ja.

Potom bez miery a bez kritika
chcem piť a bozkávať a od básnika
počuť piesne, ktoré sa samy zbásnili:
Veď život je tak krásny!

Dievča

Stálo dievča pri okienku,
vonku už nastal nový deň,
česalo si svoje dlhé vlasy,
z očí už odohnalo sen.

Spievali všetci vtáčkovia,
lúče slnka sa pred domom hrali,
vonku nad krásnou záhradou
do diaľky oblaky leteli.

Dievča sa ráno preťahuje,
ešte je trochu ospalá,
a tiež trochu ustarostená,
spieva si pri česaní.

„Aký je ten vtáčik jasný, čistý,
radostná láska ho tiahne von,
slnko všetko zláka,
kto by len ostal doma!“

Geniálny

Postav sa na hlavu miláčik,
nožičky hore vzpriam!
Hej, ja chlapček chcem byť tvoj,
Dnes v noci budeme svadbu mať!

Veď ak znesieš Shakespeara,
ach, ty moja milá nevinná!
Tak znesieš i mňa, keď dolieзам,
a tiež toho, kto si počká.

My mistress' eyes

(William Shakespeare)

My mistress' eyes are nothing like the sun;
Coral is far more red, than her lips red;
If snow be white, why then her breasts are dun;
If hairs be wires, black wires grow on her head.

I have seen roses damask'd, red and white,
But no such roses see I in her cheeks;
And in some perfumes is there more delight
Than in the breath that from my mistress reeks.

I love to hear her speak, yet well I know
That music hath a far more pleasing sound;
I grant I never saw a goddess go, --
My mistress, when she walks, treads on the ground:
And yet, by heaven, I think my love as rare
As any she belied with false compare.

Gustav Mahler

Rückert-Lieder

(Friedrich Rückert)

Ich bin der Welt abhanden gekommen

Ich bin der Welt abhanden gekommen,
Mit der ich sonst viele Zeit verdorben,
Sie hat so lange nichts von mir vernommen,
Sie mag wohl glauben, ich sei gestorben!

Es ist mir auch gar nichts daran gelegen,
Ob sie mich für gestorben hält,
Ich kann auch gar nichts sagen dagegen,
Denn wirklich bin ich gestorben der Welt.

Ich bin gestorben dem Weltgetümmel,
Und ruh' in einem stillen Gebiet!
Ich leb' allein in meinem Himmel,
In meinem Lieben, in meinem Lied!

Blicke mir nicht in die Lieder!

Blicke mir nicht in die Lieder!
Meine Augen schlag' ich nieder,
Wie ertappt auf böser Tat.
Selber darf ich nicht getrauen,
Ihrem Wachsen zuzuschauen.
Deine Neugier ist Verrat!

Oči mojej milej

(voľný preklad)

Zrak mojej milej sa ku slnku prirovnať nedá;
koral je červenší než jej pery červené;
ak je sneh biely, tak sú jej ňadrá šedé;
ak sú vlasy dráty, tak ona má čierne dráty na hlave.

Videl som damažské ruže červené i biele,
jej tvár sa takými nepýši;
hocktoré parfémy sú iste viac milé
než jej nevábny dych, čo z nej vychádza.

Rád počúvam, keď nevinne hovorí,
i keď viem, že hudba by mi znela príjemnejšie.
Priznávam, že neviem ako kráčajú bohyne,
ale moja milá prosto kráča po zemi:
A napriek tomu, nebesá, myslím, že moja láska je vzácnejšia
ako tá, ktorú dáva láska falošná.

Gustav Mahler

Päť piesní podľa básní Friedricha Rückerta

(voľný preklad)

Nadobro som zišiel z očí svetu

Nadobro som zišiel z očí svetu,
len čas som s ním maril, zdá sa mi,
sotva o mne počuť je tu,
snáď hovorí sa, že som už v podzemí.

Vôbec mi nezáleží na tom,
ak by ma k mŕtvym svet pridilil,
ťažko by niečo namietal som,
veď zomrel som pred svetom, odumrel.

Ľudí zanechal som,
sám v tichom mieste spočívam.
Ja vo svojom vlastnom nebi žijem,
svoju lásku a svoju pieseň mám!

Do piesní mi nepozerať

Do piesní mi nepozerať,
očí zmáha hanby tiaž,
nerob to, milá!
Veď sám sotva trúfam si tu
pozerať, jak rastú skryte,
do piesní mi nepozerať,
takto by si ma zradila!

Bienen, wenn sie Zellen bauen,
Lassen auch nicht zu sich schauen,
Schauen selbst auch nicht zu.
Wenn die reichen Honigwaben
Sie zu Tag gefördert haben,
Dann vor allen nasche du!

Gustav Mahler

Des Knaben Wunderhorn

Wo die schönen Trompeten blasen

Wer ist denn draußen und wer klopft an,
Der mich so leise, so leise wecken kann?
Das ist der Herzallerliebste dein,
Steh auf und laß mich zu dir ein!

Was soll ich hier nun länger stehn?
Ich seh die Morgenröt aufgehn,
Die Morgenröt, zwei helle Stern,
Bei meinem Schatz, da wär ich gern,
bei meiner Herzallerliebsten.

Das Mädchen stand auf und ließ ihn ein;
Sie heißt ihn auch willkommen sein.
Willkommen, lieber Knabe mein,
So lang hast du gestanden!

Sie reicht ihm auch die schneeweiße Hand.
Von ferne sang die Nachtigall
Das Mädchen fing zu weinen an.

Ach weine nicht, du Liebste mein,
Aufs Jahr sollst du mein eigen sein.
Mein Eigen sollst du werden gewiß,
Wie's keine sonst auf Erden ist.
O Lieb auf grüner Erden.

Ich zieh in Krieg auf grüner Heid,
Die grüne Heide, die ist so weit.
Allwo dort die schönen Trompeten blasen,
Da ist mein Haus, von grünem Rasen.

Es sangen drei Engel einen süßen Gesang

Es sangen drei Engel einen süßen Gesang,
Mit Freuden es selig in dem Himmel klang;

Keď si včela stavia plasty,
očí zvedavcov sa zbaví,
právom robí drahoty.
Až bude to veno zlaté
po vrch medom naplnené,
tak predovšetkým mlsaj ty!

Gustav Mahler

Chlapcov zázračný roh

(voľný preklad)

Tam kde krásne trumpety trúbia

Kto to klope, kto je to len,
kto ruší tak ticho dievčenský sen?
To je ten, čo je ti nadovšetko milý,
vstaň predsa a pusť ho k sebe na chvíľu!

Prečo by tu mal stáť ešte ďalej?
Červánky červené odhodili šál,
aj tie dve hviezdy šli už spať.
U svojej milej chcem pobývať,
čo zo všetkých najmilšia je mi.

Dievča už dvere odmyká,
samou láskou vzlyká.
Môj drahý, buď vítaný,
nesmieš už viac stáť za dverami!

Ruku mu podá belavú,
milostne slávik spieva,
a dievča sa dalo do plaču.

Ach, neplač, milá, najmilejšia,
do roka budeš mojou, však sa unavíš,
mojou budeš ty, a žiadna iná,
na celej zemi ty jediná.
Ó láska, láska zelená!

Ja do vojny idem, na zelené pole,
to pole šíre je ako láska moja.
Všade, kde krásne vytrubujú,
domov môj je teraz zelený,
v zelenej trávičke, a tam teraz žijem!

Traja anjeli spievali

Spievali sladko traja anjeli
v nebi od radosti blažene zneli,

Sie jauchzten fröhlich auch dabei,
Daß Petrus sei von Sünden frei.

Und als der Herr Jesus zu Tische saß,
Mit seinen zwölf Jüngern das Abendmahl aß,
Da sprach der Herr Jesus: Was stehst du denn hier?
Wenn ich dich anseh', so weinst du mir!
'Und sollt' ich nicht weinen, du gütiger Gott?
Ich hab übertreten die zehn Gebot;
Ich gehe und weine ja bitterlich.
Ach komm' und erbarme dich über mich!'

Hast du denn übertreten die zehn Gebot,
So fall auf die Knie und bete zu Gott!
Liebe nur Gott in alle Zeit!
So wirst du erlangen die himmlische Freud'.

Die himmlische Freud' ist eine selige Stadt,
Die himmlische Freud', die kein Ende mehr hat!
Die himmlische Freud' war Petro bereit't,
Durch Jesum, und allen zur Seligkeit.

Lied des Verfolgten im Turm

DER GEFANGENE

Die Gedanken sind frei,
Wer kann sie erraten;
Sie rauschen vorbei
Wie nächtliche Schatten.
Kein Mensch kann sie wissen,
Kein Jäger sie schießen;
Es bleibt dabei,
Die Gedanken sind frei.

DAS MÄDCHEN

Im Sommer ist gut lustig sein,
Auf hohen, wilden Heiden,
Dort findet man grün Plätzelein,
Mein herzverliebttes Schätzelein,
Von dir mag ich nicht scheiden.

DER GEFANGENE

Und sperrt man mich ein
Im finstere Kerker,
Dies alles sind nur
Vergebliche Werke;
Denn meine Gedanken
Zerreißen die Schranken
Und Mauern entzwei,
Die Gedanken sind frei.

radostne, veselo pri tom jasali,
že Petr je hriechov zbavený.

A keď Ježiš ku stolu zasadol,
s dvanástimi večeru pojedal.
Tu riekol Ježiš slova Pána:
Čo tu tak stojíš uplakaný?
Prečo plačeš, keď na sa na teba pozriem len?
Ako nemám plakať, Bože dobrotivý...
Porušil som desať prikázaní;

Ak si desatoro porušil,
na kolená padni, aby si sa pomodlil!
Miluj Boha po všetky časy!
Tak získaš u Boha spásy!

Božské radosti a miesto blaženého;
božské radosti, ktorým niet konca,
Petrom pripravené božské radosti
skrz Ježiša a všetkým ku blaženosti.

Pieseň prenasledovaného vo veži

VÄZENĚ

Myšlienky moje sú voľné,
kto uhádne ich len?
Preletia ľahko okolo
jak v noci letmý sen.
Nepozná ich nikto z živých,
lovec ich neuloví;
vždy moje zostanú,
myšlienky voľné sú.

DIEVČA

V lete je dobré sa radovať
na horách, v kopcoch divých.
Nájdem tam čistinku,
môj najmilejší z milých,
nechcem sa lúčiť s tebou.

VÄZENĚ

Aj keď ma uväznili
uvrhli do tmy cely,
márna to bola snaha,
myšlienky nezmizli,
rozbili pevné putá
zboria hrubé steny,
voľne sa rozleteli.

DAS MÄDCHEN

Im Sommer ist gut lustig sein,
Auf hohen, wilden Bergen;
Man ist da ewig ganz allein,
Auf hohen, wilden Bergen;
Man hört da gar kein Kindergeschrei,
Die Luft mag einem da werden.

DER GEFANGENE

So seis wie es will,
Und wenn es sich schicket,
Nur alles sei in der Stille,
Mein Wunsch und Begehren,
Niemand kann's wehren;
Es bleibt dabei,
Die Gedanken sind frei.

DAS MÄDCHEN

Mein Schatz, du singst so fröhlich hier,
Wies Vögelein in Grase;
Ich steh so traurig bei Kerkertür,
Wär ich doch tot, wär ich bei dir,
Ach muß ich immer denn klagen?

DER GEFANGENE

Und weil du so klagst,
Der Lieb ich entsage,
Und ist es gewagt,
So kann mich nichts plagen,
So kann ich im Herzen
Stets lachen und scherzen.
Es bleibet dabei,
Die Gedanken sind frei.

Lob des hohen Verstandes

Einstmals in einem tiefen Tal
Kukuk und Nachtigall
Täten ein Wett anschlagen:
Zu singen um das Meisterstück:
„Gewinn es Kunst, gewinn es Glück,
Dank soll er davon tragen.“

Der Kukuk sprach: So dirs gefällt,
Hab ich den Richter wählt,
Und tät gleich den Esel ernennen.
Denn weil er hat zwei Ohren groß,
So kann er hören desto bos,
Und was recht ist, kennen.

DIEVČA

V lete je dobré sa radovať,
v horách plakať niet prečo a zač.
Budeme tam iba my dvaja,
nie je tam počuť detský plač,
vzduch sa tam dobre dýcha.

VÄZEŇ

Ak to zostane, ako je,
aj to sa dobre znáša,
je ticho kolom dokola,
je ticho v duši našej;
Moje túžby a priania
len moje zostanú,
nikto im nezabráni,
myšlienky voľné sú.

DIEVČA

Miláčik, spievaš tak veselo,
ako vtáčik pieseň skladáš.
Ja stojím pred vrátami väzenia,
a umrela by som rada,
len aby som v ňom mohla byť s tebou.

VÄZEŇ

Ak toľko plačeš pre lásku,
ja sa jej zriekam,
tak už nič neostáva,
ja pre ňu nenariekam.
Tak môžem sa v srdci mojom
len usmiať nad sebou.
A tak to zostane,
myšlienky voľné sú.

Chvála vznešeného rozumu

To kedysi v hlbokom údolí
sa takto spolu stavili
kukučka a spevák slávik,
že uskutočnia súťaž v spievaní,
či šťastie zvíťazí, či umenie.
A odmenou im bude vďak.

Kukučka riekla: „Iste nie si proti,
sudcu už mám tam oproti,“
a hneď oslovi prideliť úlohu.
„Pretože má dlhé uši,
iste tiež dobre počuje,
spozná, keď sa pieseň podarí.“

Sie flogen vor den Richter bald.
Wie dem die Sache ward erzählt,
Schuf er, sie sollten singen.
Die Nachtigall sang lieblich aus,
Der Esel sprach, du machst mir's kraus.
Du machst mir's kraus! Ija! Ija!
Ich kanns in Kopf nicht bringen.

Der Kukuk drauf fing an geschwind
Sein Sang durch Terz und Quart und Quint.
Dem Esel gfiels, er sprach nur: Wart!
Dein Urteil will ich sprechen.

Wohl sungen hast du Nachtigall,
Aber Kukuk singst gut Choral,
Und hältst den Takt fein innen;
Das sprech ich nach mein' hohn Verstand,
Und kost es gleich ein ganzes Land,
So laß ich's dich gewinnen.
Kukuk, Kukuk, Ija!

Jevgenij Iršai
Die Niemandslieder
(Paul Celan)

Corona
Aus der Hand frißt der Herbst mir sein Blatt:
wir sind Freunde.
Wir schälen die Zeit aus den Nüssen und
lehren sie gehn:
die Zeit kehrt zurück in die Schale.

Im Spiegel ist Sonntag,
im Traum wird geschlafen,
der Mund redet wahr.
Mein Aug steigt hinab zum
Geschlecht der Geliebten:
wir sehen uns an,
wir sagen uns Dunkles,
wir lieben einander wie Mohn und Gedächtnis,
wir schlafen wie Wein in den Muscheln,
wie das Meer im Blutstrahl des Mondes.

Wir stehen umschlungen im Fenster,
sie sehen uns zu von der Straße:
es ist Zeit, daß man weiß!
Es ist Zeit, daß der Stein sich zu blühen bequemt,

Tak pred sudcu prileteli
celú vec mu objasnili.
Rozkázal osol, neváhal.
Sláviček spieval ľúbezne!
Však osol riekol: „Ty týraš ma!
Čo si mi to urobil! Í-á! Í-á!
Toto by som do hlavy nenapchal!“

Nato kukučka hned' nasadila,
tercie, kvarty, kvinty naladila.
Oslovi sa to páčilo a riekol hned': „Počkaj
vyslovím svoj rozsudok.

Dobre si, slávik, zaspieval!
Však kukučka vie chorál,
a dobre drží takt!
Tak vznešený môj rozum hovorí!
A keby ma to aj zdravie stálo,
ja jej dám prvú cenu rád!“
Kukuk, kukuk! Í-á!

Jevgenij Iršai
Die Niemandslieder
(voľný preklad)

Corona
Z dlane mi jeseň hltá svoj list:
sme priatelia.
Vylupujeme z orechov čas a
učíme ho chodiť:
čas vracia sa do škrupinky.

V zrkadle je nedeľa,
v sne sa spí,
ústa hovoria pravdu.
Moje oko zostupuje
k ľonu milovanej:
hľadáme na seba,
vyrozprávame si temno,
milujeme sa ako mak a pamäť,
spíme ako víno v mušliach,
ako more v krvavom paprsku mesiaca.

Stojíme v objatí v okne,
z ulice sa na nás pozerajú:
je čas, aby sa vedelo!
je čas, aby sa kameň odhodlal kvitnúť,

daß der Unrast ein Herz schlägt.
Es ist Zeit, daß es Zeit wird.
Es ist Zeit.

Tenebrae

Nah sind wir Herr,
nahe und greifbar.

Gegriffen schon, Herr,
ineinander verkrallt, als wär
der Leib eines jeden von uns
dein Leib, Herr.

Bete, Herr,
bete zu uns,
wir sind nah.

Windschief gingen wir hin,
gingen wir hin, uns zu bücken
nach Mulde und Maar.

Zur Tränke gingen wir, Herr.

Es war Blut, es war,
was du vergossen, Herr.

Es glänzte.

Es warf uns dein Bild in die Augen, Herr,
Augen und Mund stehn so offen und leer, Herr.

Wir haben getrunken, Herr.
Das Blut und das Bild, das im Blut war, Herr.

Bete, Herr.
Wir sind nah.

Ich hörte sagen

Ich hörte sagen, es sei
im Wasser ein Stein und ein Kreis
und über dem Wasser ein Wort,
das den Kreis um den Stein legt.

Ich sah mein Pappel hinabgehn zum Wasser,
ich sah, wie ihr Arm hinuntergriff in die Tiefe,
ich sah ihre Wurzeln gen Himmel um Nacht flehn.

Ich eilt ihr nicht nach, ich las nur vom Boden auf jene Krume,
die deines Auges Gestalt hat und Adel,

nepokoj rozbúšil srdce.
Je čas, aby bol čas.
Je čas.

Tenebrae

Blízko sme, Pane,
blízko a na dosah.

Už nás chytili, Pane,
zadrapených do seba, akoby
telo každého z nás
bolo твоjím telom, Pane.

Modli sa Pane,
modli sa ku nám,
sme blízko.

Proti vetru brodili sme sa krajom,
brodili, klesali
do mlák a do kráterov.

K napájadlám sme sa brodili, Pane.

Bola to krv, bola,
čo si prelieval, Pane.

Ligotala sa.

Do očí vrhala nám tvoj obraz, Pane.
Oči a ústa mal si, Pane, prázdne a dokorán.

Napili sme sa, Pane.
Krví a obrazu v krvi, Pane.

Modli sa, Pane.
Sme blízko.

Počul som hovoriť

Počul som hovoriť, že vraj
je vo vode kameň a kruh
a nad vodou slovo, čo vie
vložiť ten kruh okolo kameňa.

Videl som schádzať k vode svoj topol,
videl som, ako svoju pažu do hĺbín ponorí,
videl som jeho korene prosieť nebesá o noc.

Neponáhľal som sa za ním,
iba som zo dna zobral onú odrobinku,

ich nahm dir die Kette der Sprüche vom Hals
und säumte mit ihr den Tisch, wo die Krume nun lag.

Und sah meine Pappel nicht mehr.

Zuversicht

Es wird noch ein Aug sein,
ein fremdes, neben
dem unsern: stumm
unter steinernem Lid.
Kommt, bohrt euren Stollen!
Es wird eine Wimper sein,
einwärts gekehrt im Gestein,
von Ungeweintem verstäht,
die feinste der Spindeln.
Vor euch tut sie das Werk,
als gäb es, weil Stein ist, noch Brüder.

In die Ferne

Stummheit, aufs neue, geräumig, ein Haus –:
komm, du sollst wohnen.
Stunden, fluchschön gestuft:
erreichbar die Freistatt.
Schärfer als je die verbliebene Luft:
du sollst atmen, atmen und du sein.

čo mala tvojho oka tvar a ušľachtilosť,
retiazku rečí sňal som ti z krku
a zložil na lem stola, na ktorom tá odrobinka ležala.

Svoj topol som už nezazrel.

Dôvera

Bude tu ešte jedno oko,
cudzie, okrem nášho:
nemé pod kamenným viečkom.
Podťe, razte svoju štôľňu!
Bude tu mihalnica,
vtlačená do kameňa,
zocelená bez sĺz,
najjemnejšia z vretien.
Pred vami koná svoje dielo,
ako keby boli bratia,
pretože je kameň.

Do diaľky

Nemota, opäť, priestranný, dom —:
pod', máš tu bývať.
Hodiny, prekliato krásne stúpajúce:
Svätyňa na dosah
Ostrejšia ako vzduch, ktorý zostal:
máš dýchať, dýchať a byť sebou.

JIŘÍ RAJNIŠ

Patrí k najvýraznejším a najúspešnejším českým operným spevákom svojej generácie. Študoval činoherné herectvo na Pražskom konzervatóriu a spev na University of California, Los Angeles (UCLA). V rokoch 2017 – 2019 bol členom Junges Ensemble Semperoper Drážďany. Svoje prvé stále angažmán absolvoval v Landestheater Coburg v rokoch 2013 – 2017.

K najvýznamnejším míľnikom jeho kariéry patrí pravidelné hostovanie v Teatro alla Scala v Miláne, kde debutoval v sezóne 2022/2023 v úlohe Prvého Nazaretského v Straussovej Salome. Následne tu stvárnil Hájnika v Rusalke pri jej historicky prvom uvedení na tejto scéne — ako jediný český spevák v obsadení. V sezóne 2025/2026 sa do milánskej La Scaly vracia už po tretíkrát, a to v inauguračnej produkcii Šostakovičovej opery Lady Macbeth Mzenského okresu pod taktovkou hudobného riaditeľa Riccarda Chaillyho. So Straussovou Salome pod taktovkou Jamesa Gaffigana debutoval v Les Arts València. V posledných rokoch spolupracuje s poprednými svetovými dirigentmi, medzi ktorých patria okrem iných Christian Thielemann, Riccardo Chailly, Alan Gilbert, John Fiore, Tomáš Hanus, Alex Kober, Aldo Sisillo, Antonio Fogliani a ďalší.

Na svojom konte má viac ako tridsať úloh svetového i českého repertoáru. Medzi jeho kľúčové roly patria napríklad Don Giovanni, Guglielmo (*Così fan tutte*), Eugen Onegin, Gróf Luna (Trubadúr), Ford (Falstaff), Giorgio Germont (*La traviata*), Escamillo (*Carmen*), Marcello a Schaunard (*La bohème*), Carlo Gérard (*Andrea Chénier*), Gróf Almaviva (*Figarova svadba*), Bohuš (Jakobín), Harašta (*Príhody líšky Bystroušky*) a ďalšie.

Hostoval na mnohých významných európskych scénach, napríklad v Národnom divadle a Štátnej opere v Prahe, Nancy, Zürichu, Palerme, Pise, Modene, Jesi, Metz, Cardiffe, Freiburgu, Janove, Lucerne a Liège. Koncertne sa predstavil v sálach v Berlíne, Ingolstadte, Mníchove, Viedni a Chicagu. Spolupracoval s orchestrami, akými sú napríklad Bamberská filharmónia či Česká filharmónia.

RÓBERT PECHANEC

Študoval na Štátnom konzervatóriu v Žiline v triedach A. Kál-
laya a D. Švárnej. V štúdiu pokračoval na Vysokej škole múzic-
kých umení v Bratislave v triede D. Buranovského. Už počas
štúdia na konzervatóriu sa začal venovať spolupráci so spe-
vákmi a v roku 1990 absolvoval majstrovské kurzy pre spev
so sprievodom klavíra pod vedením Brigitte Fassbaenderovej
a Wolframa Riegera. Dôkazom jeho úspešnej spolupráce so
spevákmi sú mnohé ocenenia z domácich i zahraničných sú-
ťaží, napríklad ceny pre najlepšieho korepetítora z Medziná-
rodnej speváckej súťaže Antonína Dvořáka v Karlových Va-
roch (2004, 2005) a Medzinárodnej speváckej súťaže Mikuláša
Schneidra-Trnavského v Trnave (2008).

V rokoch 2000 – 2004 pôsobil na Wexfordskom opernom fes-
tivale ako korepetítor a šéf naštudovania viacerých produkcií.
V rámci festivalu účinkoval na piesňových recitáloch s popred-
nými sólistami tohto festivalu (I. Tarasov, K. Andrejev, D. Bruera,
J. Gubanova, T. Monogarova, L. Kostiuks, M. Werba, B. Jovano-
vich).

Z pravidelných komorných partnerov spomeňme sopranistku
Adrianu Kučerovú, s ktorou vystúpil na viacerých koncertoch
doma i v zahraničí (Paríž, Monte Carlo, Brusel, Salzburg, Malta,
Bordeaux, Štrasburg), tenoristu Pavla Bršlíka, s ktorým úspeš-
ne vystúpil na koncertoch v Berlínskej štátnej opere i Théâtre
Royal de la Monnaie v Bruseli. S basistom Štefanom Kocánom
vystupoval vo Viedni, Paríži i na festivale Pražská jar. Sopra-
nistku Máriu Fajtovú sprevádzal na úspešnom cykle koncertov
v Kambodži na počesť osláv 50. narodenín kambodžského krá-
ľa Norodoma Sihamoniho. V roku 2009 s ňou nahral komorné
CD s názvom Pensive Songs. S Adrianou Kučerovou spolupra-
coval na CD s nahrávkou slovenských ľudových piesní v úpra-
vách svetových skladateľov.

Od roku 1999 pôsobí ako pedagóg na Vysokej škole múzických
umení v Bratislave.

BUDÚCI PROGRAM

09. 06. | ut | SH3

Koncertná sieň SF, 19.00

LE NUOVE MUSICHE

JÖRN HINNERK ANDRESEN *dirigent* | **JAKUB MITRÍK**

umelecký vedúci

Ján Šimrák | Zachariáš Zarevúcky | Giovanni Gabrieli

10. 06. | st | J4

Koncertná sieň SF, 19.00

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

RASTISLAV ŠTÚR *dirigent*

Študenti VŠMU v Bratislave a Akadémie umení

v Banskej Bystrici

NINA KRÍŽOVÁ *soprán* | **ANASTASIIA HALMA** *alt* | **MARKO**

YURYNETS *flauta* | **SOLOMIIA SHAHAI** *husle* | **DANIEL**

RUMLER *husle*

Matej Ricotti | Antonín Dvořák | Ernest Chausson |

Alexander Borodin | Alfredo Casella | Pavol Béreš |

Alban Berg

Milí návštevníci a abonenti Slovenskej filharmónie, ďakujeme za vašu priazeň v 77. koncertnej sezóne. Tešíme sa na stretnutia v nadchádzajúcej 78. sezóne, v ktorej vám opäť ponúkame celé spektrum hudobných podujatí.

Ak máte záujem navštevovať naše koncerty pravidelne, staňte sa našimi ABONENTMI. Počas jesene si môžete zakúpiť finančne zvýhodnenú ABONENTKU na niektorý z koncertných cyklov SF, prípadne zvoliť si svoj výber koncertov s finančným zvýhodnením. ABONENTKA má mnoho výhod – sériu koncertov si zakúpite ešte pred sezónou s výraznou finančnou zľavou, vyberiete si svoje miesto v koncertnej sieni a získate ďalšie bonusy.

Výmena abonentiek (prednostný predaj) pre abonentov aktuálnej sezóny sa začne v pondelok **31. augusta 2026**. **Predaj pre nových záujemcov** sa začne v pondelok **21. septembra 2026**.

Sledujte www.filharmonia.sk, kde vás vždy aktuálne informujeme.

61. Bratislavské hudobné slávnosti

BHS

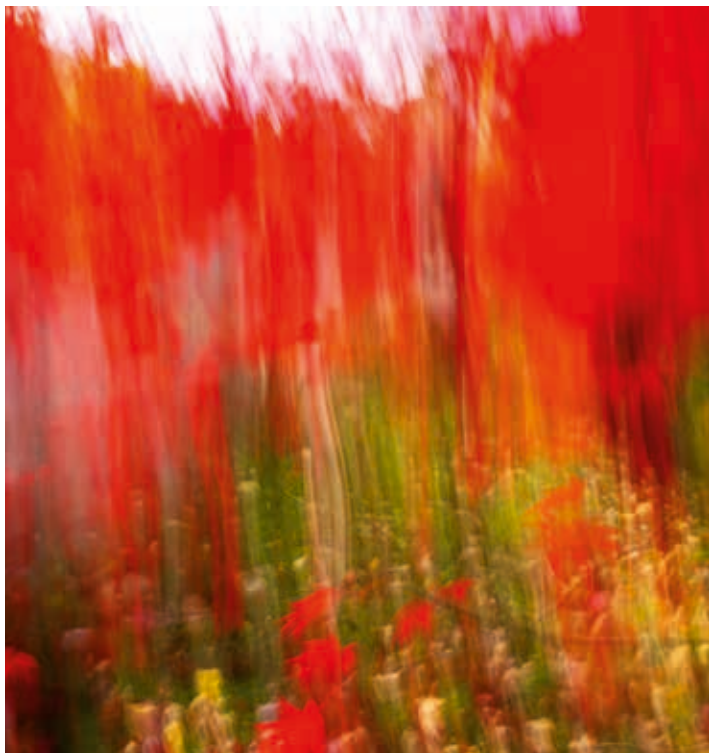

Foto: Vladimír Kufcák

23. 9. – 11. 10. 2026

Bratislava Music Festival
Festspiele Bratislava
Fetes de Musique de Bratislava

Hlavný usporiadateľ BHS

www.filharmonia.sk

Vstupenky na koncerty BHS v predaji od 20. mája 2026
v pokladnici Slovenskej filharmónie a online.

Slovenská filharmónia, Medená 3, 816 01 Bratislava, SR

Pokladnica Slovenskej filharmónie

Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava
otvorená v pracovných dňoch po – pia 12.00 – 18.00
a hodinu pred koncertom v mieste jeho konania
Zmena programu a interpretov vyhradená.

Rezervácie

+421 2 20 47 52 33, +421 2 20 47 52 93

vstupenky@filharmonia.sk

online predaj a rezervácie vstupeniek

www.filharmonia.sk

Predaj vstupeniek na vybrané koncerty aj v sieti Ticketportal

Slovenská filharmónia vyhotovuje obrazové snímky
a zvukové a zvukovo-obrazové záznamy z koncertov
a je oprávnená ich použiť primeraným spôsobom
na umelecké účely.

NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA
EUROSISTÉM

HRDÝ PARTNER SF

AUTO | *Prestige*
bigmedia
PREMIUM OUTDOOR

● RÁDIO
● DEVÍN

• tasr •

|| • Hudobný
život

{ OPERA
SLOVAKIA

K+ Klasika
Plus.cz

□ P E R A +

S I T A

Forbes

viva rádio

SME

tyždenník
slovenka

FinReport

CITYLIFE
ČO SA DEJE
V BRATISLAVE A OKOLÍ

THE
SLOVAK SPECTATOR

SLOVAKIA | ONLINE

Slovenská filharmónia je štátna príspevková
organizácia Ministerstva kultúry SR

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Stretneme sa na koncerte